

باشگاه ورزش های رزمی محله کوی امیرالمؤمنین (ع)، جایی است که نوجوانان هدف خود را پیدا می کنند

مکانی برای ساختن قهرمانان فردا

۲

راه تجربه

● مشکلات مالی، سد بزرگ راه موفقیت

به گفته ابراهیم پور، مشکل ورزشکاران محلات حاشیه نشین، کمبود استعداد یا تلاش نیست؛ مشکل بزرگ آنان، نداشتن حامی و پشتیبان مالی است. اومی گوید: شاگردانی داشتم که به خاطر مشکلات مالی و نداشتن حامی، از راهیابی به مسابقات بین المللی بازماندند. برخی فکر می کنند برای حضور در مسابقات، فقط چند روز تمرین برای موفقیت کافی است، اما این طور نیست. یک ورزشکار در این سطح از رقابت ها، به یک برنامه منظم ورزشی، حداقل دو سه ساعت تمرین روزانه، تغذیه مناسب و آرامش کامل روحی و روانی نیاز دارد.

آقارحمان ادامه می دهد: من بارها از شهریه باشگاه و حق الزحمه مربیگری خودم گذشتم، اما هزینه های دیگر مانند لباس فرم، تغذیه، بلیت سفر و هزینه های چند میلیونی ثبت نام در مسابقات را چگونه باید تامین کرد؟

● نقش تربیتی ورزش

ورزش، گذشته از نقش حیاتی که در سلامت جسمانی نوجوانان و جوانان ایفا می کند، در تربیت، اجتماعی شدن و تخلیه انرژی های منفی نیز تأثیر دارد.

نصرت ضربی، مربی باشگاه بانوان، در این باره می گوید: یک ورزشکار در کنار یادگیری قوانین و فنون ورزشی، دستورات و قوانین اخلاقی را نیز می آموزد؛ اینکه نباید از قدرت خود سوء استفاده کند یا باعث آزار دیگران شود. حمایت از افراد ناتوان، از اصول پایه ای ورزش های رزمی است. به نظر او ورزش می تواند در کنار قهرمان پروری، انسان ساز نیز باشد و نوجوانان و ورزشکار به ندرت دچار ناهنجاری ها و معضلات اجتماعی مانند اعتیاد یا سارقیت می شوند. می گوید: شاید بسیاری از نوجوانان و جوانان تمایل چندانی به جدایی های صرف دینی و مذهبی نداشته باشند، اما از مسیر ورزش می توان آنان را به فعالیت های مذهبی و فرهنگی هدایت کرد. این تأثیر بین ورزشکاران نوجوان دختر، بارزتر است.

● میدان دادن به دخترها

یگانه علی زاده یکی از دختران ورزشکار و موفق این باشگاه است. او نیز مدال های ورزشی بسیاری کسب کرده و چند مدال نیز به عنوان تشکر از مربی به باشگاه

تقدیم کرده است. علی زاده نقش باشگاه رزمی کاران را در دیده شدن توانایی دختران محله بسیار پررنگ توصیف می کند و می گوید: در محلاتی مثل محله ماکه تا حدودی سنتی و حاشیه شهری است، هنوز هم این اعتقاد که توانایی دخترها از پسرها کمتر است، وجود دارد. اما با میدان دادن و فضایی که توسط مربیان این باشگاه به ویژه خانم نصرت ضربی، مربی خوب، برای من و دیگر دختران باشگاه ایجاد شد، توانایی های خود مان را شناختم و ثابت کردیم که چیزی از پسرها کم نداریم. من بیشتر از سی مدال در مسابقات مختلف ورزشی کسب کرده ام. این موفقیت ها را مدیون حمایت و میدان دادن آقای ابراهیم پور و خانم نصرت ضربی هستم.

● موفقیت بچه ها، شیرین ترین جایزه

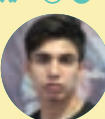
پس از چند ماه فعالیت و تمرینات سخت، باشگاه رزمی کاران برای اولین بار، چند تن از شاگردان خود را به مسابقات ورزشی استان اعزام کرد. این شاگردان با حضوری پر قدرت و موفقیت آمیز، چندین مدال و نشان رنگارنگ ورزشی کسب کردند که این امر، پشتوانه ای برای دلگرمی و خوشحالی مسئولان باشگاه شد.

آقارحمان می گوید: استعداد و علاقه ای که بین بچه های محلات محروم حاشیه شهر وجود دارد، اصلاً با بچه های ساکن محلات مرفه و برخوردار قابل مقایسه نیست. آن ها استعداد و اشتیاق فراوانی به ورزش های رزمی دارند، اما حمایت لازم از آنان صورت نمی گیرد. همه تلاش من در این ۱۰ سال، بر این اصل استوار بوده است که تاجایی که در توان دارم، از این نوجوانان حمایت کنم. موفقیت آنان برایم از هر درآمد و پولی شیرین تر بوده است.

به همین منظور، او برای حمایت و شکوفاسازی استعداد های جوانان حاشیه شهر، شعبه های دوم و سوم باشگاه رزمی کاران را در محلات نوید و کشف افتتاح کرده است.

● تعیین هدف در زندگی

سید امیرحسین حسینی، یکی از شاگردان قدیمی باشگاه و دارنده چندین مقام استانی، کشوری و حتی بین المللی و ووشو در کشور است. نقش استاد رحمان ابراهیم پور را در پیدا کردن هدف زندگی برای شاگردانش بسیار مهم می داند و می گوید: خیلی از دوستانم و حتی خودم قبل آمدن به باشگاه، هدف مشخصی برای زندگی نداشتیم. اما با صحبت هایی که استاد بعد از اتمام جلسه و تمرینات با ما داشتند، روحیه مان تغییر کرد. ما حالا دیگر خیلی از کارهای قبل از باشگاه را انجام نمی دهیم و به جای اینکه آدم بی هدفی باشیم، هدف بزرگ و مشخصی داریم و برای آن تلاش می کنیم.

حسین برادران فراور و به باشگاه، آنچه بیش از همه جلب توجه می کند، مدال ها و نشان های رنگارنگی است که زینت بخش دیوارهاست. این گنجینه افتخارات اهداشده، شامل انواع مدال های استانی، کشوری و بین المللی و گویای تلاش بی وقفه ورزشکاران و مربیان است.

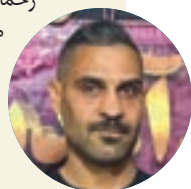
باشگاه «رزمی کاران» با در اختیار داشتن سه شعبه فعال در محلات کوی امیرالمؤمنین (ع)، نوید و کشف، نقش بسزایی در جذب نسل نوجوان و جوان به عرصه ورزش، کسب افتخارات در خشان و مصون سازی آنان در برابر ناهنجاری های اجتماعی ایفا کرده است.

● باشگاهی در حاشیه شهر

رحمان ابراهیم پور، چهل ساله و ساکن محله کوی امیرالمؤمنین (ع)، از ورزشکاران موفق و مدال آور در رشته های بوکس، کیک بوکسینگ، کونگ فو و ووشو در یکی دو دهه گذشته است. او که به گفته خودش تا سی و پنج سالگی به عنوان مبارزی مدعی در عرصه های گوناگون مسابقات ورزشی حضور فعالی داشته، بنیان گذار و مؤسس باشگاه ورزشی رزمی کاران است.

ابراهیم پور ۱۰ سال پیش، اولین شعبه این باشگاه را با همکاری همسرش، نصرت ضربی که او نیز از قهرمانان ورزش های رزمی است، در محله کوی امیرالمؤمنین (ع) افتتاح کرد.

او در این باره می گوید: با توجه به موفقیت هایی که در عرصه مسابقات رزمی به دست آورده بودم، می خواستم برای نوجوانان محله ام و محلات محروم حاشیه شهر مفید باشم. من با آنان بزرگ شده و نوجوانان بسیاری را دیده بودم که به خاطر نداشتن مشغولیت، سرگرمی و هدف، به بیراهه رفته و تباه شده بودند. احساس می کردم باید وظیفه ام را به عنوان یک ورزشکار انجام دهم. بنابراین تصمیم گرفتم باشگاهی در همین محله تأسیس کنم. آقارحمان می افزاید: به عنوان یک جوان بی تجربه در امر مربیگری و مدیریت باشگاه، کار بسیار سختی در پیش داشتم. اما با توکل بر خدا و حمایت های همسر که خود رزمی کار و مربی بود، ساختمان فعلی را اجاره و کارمان را آغاز کردیم. پس از اطلاع رسانی و تبلیغات، علاقه مندان بسیاری برای ثبت نام مراجعه کردند. مربیگری شاگردان پسر را خودم بر عهده گرفتم و آموزش دختر خانم هانیز تحت نظر همسرم انجام می شود.

مشکل ورزشکاران محلات حاشیه نشین، کمبود استعداد یا تلاش نیست؛ مشکل بزرگ آنان، نداشتن حامی و پشتیبان مالی است. شاگردانی داشتم که به خاطر مشکلات مالی، از راهیابی به مسابقات بین المللی بازماندند